

שמוליק איסמאעיל והחוק

למעלה משמאל: שמוליק במיפגש עם שוטרי הנובקש תעודות. כשיש נוסעים באוטו זה לא נעים. למעלה מימין: איסמאעיל מוריד מהמכונית את תג'היהוי המסגיר את מוצאו הערבי. למטה: במועדון בכפר הערבי, משחק ביליארד.

מה לומר. מאז, אפילו לשבת לידי לא רוצים".

לסטודנטים הערביים יש קשיים רבים למצוא דיוור באיזור תל-אביב. אך לא רק לסטודנטים. בעלי דירות מטרבים בכל תוקף להשכיר דירות לערבים, גם כשהם מוכנים לעמוד בכל הדרישות הר כספיות. הכל בסדר, עד שמגיע הרגע שבו מוציאים את תעודות-הזהויה והאמת מתגלה. לפתע אומר בעל-הבית שהוא רוצה לבדוק אופציות ואפשרויות אחרות, טובות יותר.

על-אילי מצא לכך פתרון. הוא מספר: "ידידתי היהודיה שכרה דירה בשמה, ו- היא משלמת. אחר כך אני מעביר לה את הכסף וגר בדירה. בומן שהותי בדירה הסתרתית היטב את זהותי האמיתית ולא הבאתי חברים ערבים. כי ידוע לי על מיקרה של שני סטודנטים ערבים שפעלו באותה דרך, אבל השכנים ראו מי נכנס אליהם הביתה, הפעילו לחץ על בעלת-הבית, וזו הופיעה יום אחד בדירה ואיל- צה אותם לעזוב. והכל בלחץ השכנים."

עבדאללה הוא אה באחד מבתי-החולים בארץ. הוא שחרר בעל שיער מתולתל ונוח לו להיות "יהודי תימני" בשם עוב- דיה. כאשר הוא מטפל בחולים, הוא שומע שיחות על ערבים, מתבלות בדברי נאצה וזילזול. הוא בולע הכל ואינו מגיב בדרך כלל. רק פעם אחת הגיב, זה קרה ביום האדמה, כשהתעורר ויכוח במחלקה וער- רך-דין שהיה מאושפז שם החל להשמיק את הערבים. הוא הודיע לא התאפק, הודה, וסיפר לכל מי שרצה לשמוע כיצד הפקיר עו את אדמותיו למרות שהיו רשומות ב- טאבו. בתום הוויכוח נאלץ אותו עורך-דין לחזור בו מדבריו.

על בעיות ההתחנות בבית-החולים הוא מספר: "יום אחד אושפזתי במחלקה שבה אני עובד כאח. לידי שכב יהודי שהוא קצין-ביטחון, האחראי על 30 עובדים ב- מישרד-הביטחון. עזרתני לו וטיפלתי בו, למרות מצונו. בדרך טבעית נקשרו בינינו נו שיחות. ידעתי שלמחרת היום יבואו אשתי והילדים לביקר חולים כשהם לבני שים בתלבושות הערביות המסורתיות. ואז

שמו ל"אלי". ערב-ערב אחר תום הלימודים הוא חוזר לכפרו, שכן כל נסיונותיו לשכור חדר בתל-אביב עלו בתוהו. עלי מספר: "אני מתחזה כדי למנוע עימותים עם אספסוף, התחזותי באה מ- יוזמתי האישית. אני לא רוצה שישאלו אותי שאלות, בעיקר כשאני נתקל במוס- דות רשמיים באנשים שאינם די משכיר לים להבין את הבעיה, ורשעתם ברורה לי. אפילו עם שוטרים אני נמנע מעימות, כי ישנם כאלה שאינם משכילים, ושול- לים מראש כל דבר ערבי וכל ערבי. יש להם דעה קדומה שלילית מילדות. הם אינם מכירים את הערבי האמיתי. לכן אני מתחזה כדי לא לספוג עלבון או עינוי פיסי".

בעזרת

ידידה יהודיה

א די נרתם לעבודות שיהודי אינו תמיד רוצה לבצע. ציוניו טו- בים יותר מציוני עמיתיו היהודים לספסל הלימודים. והוא עובד על-כך קשה. "אני רוצה להוכיח שאני טוב כמותם, ואילי אפילו טוב יותר".

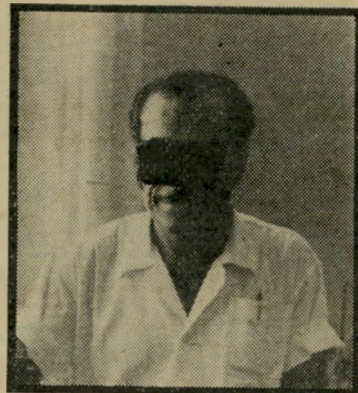
על שקרה לו באוניברסיטה מספר עלי עם ניצוץ של זעם בעיניים: "באוניברסיטה היתה לי ידידה אחת, יהודיה, היחידה שידעת את זהותי האמיתית, לידי בכיתה ישבו שני בחורים יהודים, שנעזרו בי תמיד באנגלית, כי הייתי טוב מהם. יום אחד, לפני השיעור, באה אלי ידידתי וגילתה לי בהתרגשות, שאר- תם שניים שאני עוזר להם בלימודים התי- פרעו אתמול בהפגנה נגד ערבים, ואף פתחו לשני ערבים את הראש. הם הם שצעקו מוות לערבים! כשבאו שניים אלה למחרת, לבקש את עזרתי בלימודים, לא התאפקתי והסתחתי בהם: אינכם מתביישים, יא בני-אדם? לפני שתגרשו את הערבים ואותי מן הארץ, תנו לי לפי חות שהות להכין לכם את העבודות, ש- יהיה לכם ממי להעתיק. הצעירים עמדו פעורייפה, נדהמים ומבוישים, ולא ידעו

אורחים במלון שמפחדים מערבים. אני שומע זאת לפי השיחות ביניהם, כשהם מדברים, נגד הערבים. אני מנסה לשכנע אותם שהם אינם צודקים. כשקוראים לי מקצה חדרה-אוכל בשם יוסי אני מרגיש הפוך".

לדבריו, הרגשתו היא כשל שחקן ה- משחק את תפקידו הגדול בחיים, או כשל מרגל בארץ ארץ, הנאלץ להסתתר כל העת תחת מסוזה. בפומבי הוא קורא רק עיתונים עבריים, מתרועע הרבה עם בחו- רות יהודיות מהמלון, נראה במיטב מוע- דוני-החילה התל-אביביים, לרש תמיד לפי צו האופנה.

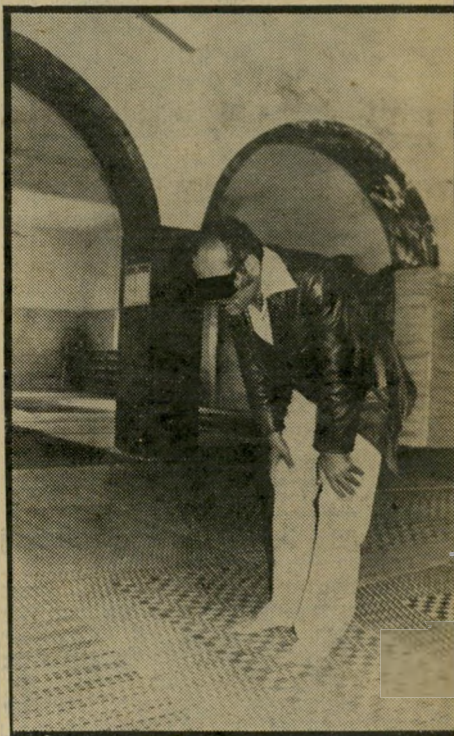
"אני לרש יותר טוב מצרפתי", הוא מתפאר, הוא מרבה לבלות בחברת צעירי רים יהודיים-ישראלים, מרבה לשתוק כדי למנוע שאלות מביכות. "אני חי בפחד מתמיד פן תגלה זהותי האמיתית", הוא מסכם.

עלי הוא סטודנט ערבי למדעי-הרוח ב- אוניברסיטת תל-אביב. הוא שינה את

מימין: יוחי, במיטגד בכפר, מתפלל עבדאללה

(המשך מעמוד 67)
"התפלאתי כאשר נודע לי שבעל בית- המלון, שביקש ממני להחליף את שמי, התגלה לבסוף כערבי, כשנודע הדבר בי רבים הוא פשוט ברח מהארץ. גם היום אני מבין את הכוסיים החדשים שלי, שי רוצים שאסתתר תחת שם יהודי, יש

עובדיה-עבדאללה מחפול

כשהוא מתכוון לכרוע ברך, משמאל: תחת השם עובדיה עובד בבית-חולים יהודי כאח, "אני שומע כיצד משמיצים החולים את הערבים ואני מגיב", אומר עבדאללה.